

РУСКИ НОВИНИ

ЗА РУСИНОХ У КРАЉОВИНИ ЈУГОСЛАВИЈИ

Виходзи ваједи издањь. Предплата на рок 60 Дина, на пол рока 30 Дина. За Америку и други крај 2 долара роком.

Предплату и пиши писма до Редакцији и Управи треба послати на адресу: „Руски Новини“ Пишкоревци (Югославија).

Прецо страда земледілец.

То уж шицки добре знаме, же криза, у котрој живемо, најгорше прициска баш парастох-земледіцох. Бо цени шицкога, но параст ма на предај, спадни најбаркеј у поровнању зос цену шицкога, но параст муши куниш. Ето ту приношине цифри, з котрих ше види, як у остатних рокох падали цени земледіцких виробох, а як ше менjali други цени.

Виращовано, же цена фабричних виробох од 1928. року (початок кризи) падали так: Цо 1928. року коштало 100 Д., то 1929. року спадо на 95 Д., 1930. року на 90., 1931. року на 88 Д., 1932. на 85 Д., а року 1934. на 76 Д.

Дзепосадн фабрични вироби спади лакус вецей аше највецей на 60 Д., а лаповдни заш остали на старей висоти.

Монополска роба (доган, цукор, витријон, сол) у тим часу нице меней потунели, а дацо як на приклад сол, доган постало нице и драгше.

А терас оцатрине падаше цени земледіцких продуктох.

Зарно, котре 1928. року коштало на приклад 100 Д., то 1929. року коштало лем 86 Д., 1930. лем 76 Д., 1932. 56 Д., 1933. 40 Д., а того року лем 38 Динари.

Цо зос того виходзи? Виходзи то, же за монополску робу муши ница параст дац трираз тельо зарна, як давал 1928. року, а за фабричну робу муши дац двараз вецей зарна як 1928. р. Лебо з другими словами; терас за параста монополска роба трираз драгша, а а фабрична двараз драгша.

И док будзе постојат тота разлика у ценох, доган будзе владац тота чежка криза. Лебо ше фабрична роба муши у цени злижац до земледіцких продуктох лебо ше земледіцки продукт муши у цени дзвиниц до ценох монополу и фабричнеј роби. Иншого виходу нет.

За терас можу себе парастити помагач лем так, да ше организујо до зем-

ледіцких задругох и да ведео предавајо својо продукт у вешким квантуму, бо лем так можу парастити голем кельо-тельо сами одредзовац цену својм пиробом.

Други заш способ, Земледілец муши цо вецей потребних стварох сам себе вирабљац и цо меней закуковац до трговнох. И баш у тим вельке зло, же зос розвојом индустрији престали земледіци вирабљати сами велі ствари (шашо, скори, обуп и друге) и куповали у дугицу фабричну робу. Так постан параст подполно одвисни од индустрији и трговини, постал одвисни и у тих стварох, дзе би не мушен, бо велі

ствари правели само стари сами и добре им було.

Тоти стари часи, кед параст барз мало потребовал дугицку робу, муша ше правити назад, бо то животно питање за каждого земледіца.

Модерна техника и индустрија зарабривала параста и терас ше параст муши того рабства вишеболзид. То не значи, же параст в процини култури и напредовањо. Але кед модерна техника не подзи бриги о животу параста, не муши ше параст ани на што оглядац, але муши сам чувац свой живот и сам ше за себе старац.

Таки в природни закон живота. Ништо нам не поможе, кед сами себе не поможем!

(МФ)

Чи будзе нова руско-јпонска война?

У нешкани так немирни часи бельо ше пише по новинах о японскеј боејо политички и «миролюбивој» советскеј Русији. Каждому ше постаја вопрос, чи годно приси до боејо войны межи Русијо и Японску. Тот вопрос краше оброби у боејо кнјоцки Москва (Модерней Социалней Книжници — Загреб): «Нова война Русији и Японскеј? Кнјоцку написал еден од најпознатих польских публикарох п. Казимир Биславецки. У теј не велькеј кнјоцки (ма 38 боки) оброби следујуци теми:

I. Вопрос Сибирји. Ту маме краше приклати ницко цо просвешчени човек муши знац о теј так мало познатей (леше поведц — по злу познатей) земји Сибирји. Ту маме виложени земљописни особности, климатски, културни и политични обстабини, правни порядоци и на концу история и важност Сибирји.

Друга часц гурори нам о Японскеј и боејо Манџурскеј держави Манџу Куо. Перше приказана Японска, ње жительство, просвета и ње колонии (население); Манџурија зле окрема держава Монголох и Китаји (Кина). Важно напомиуц, зле гвари писатељ теј кнјоцки, же Китај то земл Кинезох, але Кинези ше так барз разликудо межи собу, же на пр. межи жителями сибирскеј и южнеј Кини постој велка разлика як межи

Немецки и Албанијо! То значи, же с Китаји лем географски (земљописно) едно, док ше у народним и културним гледу делі на белі часци. Кед так себе прикажемс Кину, тели нам постаја јено, чом там влада так неспор. Писатељ терас заш прекозди на Японску и приказуе беду вопросы Кини, Манџурији, Монголији и Японскеј. Приказуе зле ше тоти народи загозда з европскеј културу.

Ше трецу часц приказуе нам писатељ национални расни рух у Японiji. Пише о познатим вопросу «жобтеј опасности» т. е. од опасности шибодного розбика азијских народах за мир у Европи. П. Биславецки нам доказуе, же ше ли Европци не требаже бац нијакого напада «жобтих» на Европи, бо и Японци и Китајци (Кинези) по својо природи войду на јужни крај, у тим случаю на Австралију.

Кнјоцка ше збершусе зшварту часцу, котра обраба вопрос возможности руско-јпонскеј войны. Писатељ гвари, же Русији до войны сама не ступи бо би то привело до губавшеј револуцији у Русији и роспаду коммунизму. Японска заш не ступи до войны, бо е за терас зашката униривованом Манџурскеј держави, Манџу-Куо. Едино остаја, же Японска будзе ницивала силами помагач побуни, котри би вбухали у Русији.

своїх рідителюх віддалоки од Мукдена. Од бомби, котру Китайці од краля рупели, були раняти декілько особи, но були при кралявни, док сам краля Нуї остал живий и здоровий. — Китайци жержа мянжурского ирала, бо пон пристап, да Японска одларгис Манжурску од Китаю и да направи од ней окрему державу под японским титорством.

Французка виганя емигрантох.

Французки власни виганя зос Французкой 14 Югославакох, котри були займшани до марсейского атеатату. Вони мали поїсц до Еспаїні, але их тая не спела прїяц.

Слика большевиц. „раю“.

Гливи украински большевицки пошани „Висти“, ло виходя у Харкове, принесли одну слику, котра бира крашя, же не мож лешче, предстаня живот парастох у большевицкей Україні.

На слика ост єди турня, як цо маю огньогасни домн, з котрих ше меркує на огнь.

Турня стої на єдином полю засадєним з кукурку. А ка тей турні стої Жид з великим иривям носом, у руках трїма пунку и патри нагло до кукурки, чи цет дас гладни параст, котри припол українуц чутку кукурки. Бо большевицки ширко зарпо од парастох одбєрає и предаєня, да маю пенєж за ипрєня большевицкей революції у швецє.

Єто цо дочекали легковирни украински земледїнци, котри за революції зерелк большевицком, же им воли направи „рай за жема“, а тєраз их гладних жидовски большевики на их власним полю истрєляю як танкох.

Таки „рай“ сїзели би большевики запровадїня я цїлим швецє. Претє ше кажди розумни чїовек муши чуває большевицких агєнтох, котри єду вихасновач чєжки живєт земледїнцох у тєрашней иривн и прицїпїцї их ту себе. Цїганя воли, же ше боря за лєшнї живот худобних людєох, а не справда трїмалю людєох за обички стагок, бо у Бєра анї у дущу нє вєря. Рай маю у большевицкей держави лєм большевицки паловє комєсарє и їх агєнти, а худобни лєроц нєма нїкого права; нїкей шлєбоды, нєма анї права на живот лєм да умрє од гладу, бо кєд гладни чїовек украинє вєс власного поля єди чутку, чєна то шмерц од кульки того Жидя стрєжаря на турні.

В єдности єди кароду,
Боже, нам єдїнєтє подай!

Ту блїзше и скорєй як да служя Бог просїби своїх дєтєох. Були то справди дєциньски молїтви. Под отворєним нєбом, штрєд цїлєкозїтного спокою як да сердєчнєйше лєсли нє звуки тєй могучєй оєсї. „Табор нєаїр! Хоружї (мєстєвїнї) вїстунїтї!“ И вїходя хоружї лїлєад Прапор. Подчас слуховалє ишївамє „Щє зє вєрлєа...“ Почалє з лєкушнїк пєбїожку думку шлєвамє и прицїтрамє ше, як ошївцєнї з рєфлєктору спущю ше двє шїрокоє смуглє: златнє и бєлєво. Змотую Прапор: „Табор! Нєчєстє вїддєй! Право глєвнє“. Пєслунїнї оддєвамє, шїро оддєвамє чєсї своєму так обєчєщєному символєви бєлєвогє нєсбє и златнїх полнєох занєтїх з жїтоє. Пред хвїлїку воли ше занєтєл гєт вїсоко, а тєраз потєл глїбоко... глїбоко до думкох тїх, котри нє при нєому єрєвалє.

(Далєй будєє).

Оглашуйцє у „Р. Новїнох“.

Кральов. намєстїня на Кральовим грєбє.

До Опленцу приїзї ше поклонїцї блєжєнєчївїноєму Кралью Кральовскїм намєстїнїц Др. Станкович и Др. Перович. Др. Станкович пїлжєл на грєб вєнєц од чїстогє стрїблєа, а Др. Перович мєшк вєнєц, котри мал 103 лїстє од чїстогє алєра.

Загрєб ше клєня жєртвєму Кралью.

27. нов. приїзїо зос Загрєбу коло 500 граждєнох зос варошкїм начєлнїкком Дрєм Ербером и цїлїм варошкїм оабором до Опленцу, да ше поклонїт на грєбу Вїтєнскогє Кралья Уєдїнїтєлєа Александря I. З нїма бул и загрєбскї сєрбєкоправосл. влєдїк Досїтєй, котри трїмєл на грєбє парєстєє и казїнє.

Кїєв-Намєстїнїк у Лондону.

Наш Кїєв-Намєстїнїк Принц Павло одїутовєл до Лондону, дєє мал вєжїнї догварїнїк зос англїйскїм мїнїстром вївозашнїх дїлєох Сїймонєм. Полїтїчєрє давєю тому пїтованю Кїєвє-Намєстїнїкєа вєлькє важлїсєє.

Умар сємьскї влєдїкє.

У Сєно умар рїмєкат. влєдїкє Др. Старчєвич. Бул влєдїкє дєм дєкєлєнї роки, алє стєкол вєлькє поштовєло мєдїнї своїх стєдом и у цєлєй дєржєвїнї. В. Й. П.

Землєдїлцї врїцєю длєствєа.

Од 15. повєсїбрєа почалї землєдїлцї у Вївозодїнї одплатовєнї своєю длєствєа. Но кївєнтєлє вївозодїнїскїх бєлїкох уж пєрнєго днєа плєцєно коло 60% длєствєа. Лєм у сєнєй бєлїкї, котрє малє вєлькє парєстєкїх длєжнїкох, одплатєно 10 мїлїонї длєствєа. Бєлїкарє турєрє, же тото озплатовєнє длєствєа тєдєє нєправїлє лєнєу фїнєнєцїалєну крїзєу и оєжнїнї бєлєвоствєа и тєрєбнїцєу.

Вмєншєнє мєнєполєскїх прїходєох.

У пєрнїх шєйсїнох мєнєцєох сїмєднї нємо мєнєполєскї прїєтєкє у поровнєнїє з пєрнїм полрєохом прєшлїго рєкє за 18 мїлїонї. И так влєнї у тїх мєнєцєох дєстєлєа дєржєвнє вї дєгєл 719 мїлїонї, а того рєкє 695 мїлїонї. Тїк мєншї прїходє дєлї пєнєрїкї и шїрїкї. Зєто ше лєвєншєл прїходє од солї за 8 и од вїтрїєдєу за 35 мїлїонї.

Бїно старєкєтєлїкох.

Старєкєтєлїкї то нєовєснє сєктєа, а нєправїлїє ю єдїнїцїнї од рїмєкат пєрїєнї у пєрнїм шїрє прє другєу жєнїдєбу. Нєдєшнїє у срїмскїм вєлєлє одпєдлєо лєсїєлєво Мєдєрєох од од рїмєкат. Цєрквї (пїталї мєдєрєскї пїєнїк у цєрквї) и бєновєлї своєю пєрєохнєю. На отворєнї тєй цєрєхнї прїтєох их влєдїкє Маркє Кєлєдєрєа, алє я нєгєдї нєго прїходєу до Стєрїх Янєвєцєох нєстєлєа у вєлїлє бїтїкє и двємє старєкєтєлїкї чєжкє рєцїтї и прївєжєнїє до вїнєковскєго шїпїтєлїє. Сємїєму Кєлєдєрї нїчї нє стєло.

Двє кєтєстрєфї на жєлєзнїцї у Вєснєй.

Нєдєлєво од Бєнєлєуцї у Бєснєй трєфєлєа ше тїх днєох вєлькєа кєтєстрєфєа на лєсєнєй жєлєзнїцї. Кєд влєк вєлнї дрєвєа прєхєдєлє нєє сєду 600 мєтєрї глїбоку дєлнєу, глєклє нє сє-

пїєм вїзлєу оєсєнїє и кєлї влєк спєдкєлє з тєй стрєвнїєй вїєнїє дєлєу. На мєстєу остєл жєртєнї Івєнє Кукєвїч, в сємєртєлєно рєцїтї Стєво Олєгєтовїч. При Зєвїдєвїтєу вдєрєл влєє вєгонї з дрєвнїєм на другє вєгонї. Вєгонї ше цєлєком рєзєрєлєлє и зєбїлє рєбїтнїкєа Тєдєрєа Івєновїчєа.

Бєтєгєшєм.

З Ієслєдїнїцєох до Дєрєдєвїєа „Зєрє“ сєлєк блїскє Гєч ю жєржє я нє лєбє Влєа ше лєм цїскє. У Дєрєлєвє бєтєгєшєкї Влєдєкє бєйгєрє И вєбр нє їм уж вєнїцїєл Бє бєрє лєрє „стєрє“. У Дєрєлєвє рєдскї „Бєтє“ У „Бєтєвнї“ вєлькє мєурєсєц Лєм мєлєнєкєа глєвєа А кєд нє нєю пєлєтрїмє А вєнїє — чєлєкєа. Мєнє шє „Бєтє“ пєлїтїкї Тє зє вєлькїє глєвє Тє зє гєку пєлїтїкєу Трєбє рєвєж здрєвнї. Бє мє знємє бєтєгєшєкєу Пєлїтїкєу шєлєу Тє ше вїдєк до „Бєтєвнї“ Жє мє врєднєсє мєлєу. А мє мємє — цо в нєшє Тє „Рускє Пєвнїє“ Вєнє шїцкїх цєс Рускїх Крєскїх мїовнїкє А у Рускїх Кєрєстурє Кїтїнє нєм Прєснїтє Нєй ю Гєспєдє Бєг лєжєнє Нє мєогєя лїтє.

Дєрєлєвїчєнїє.

Гєспєдїнцї.

Хрєм Цєрквї.

На врєзєнїє Сєбєрє Мїхєлєа Архєстрєтїгє — стрєду — одбєл нєє у нєє хрєм цєрквї. Гєсєцєх бєлє нємнє зос шїцкїх нєшїх влєдєкох. Хєлєлєа крєскєа, а нє шїцкїх бєгєслєжєнєох нєшнє кєплїчкєа прєпєлнїє бєлє. У прєкрєскїх нєшнїх цєрквїнїх пїєснєох цїлї нєрєд учєствєовєл нє бєгєслєжєнєох тєк, же нєм нєшнїє брєлїє Сєрїєнї, котрї слухєлїє тото пїєжєвєнє прїєзвєлїє, же нєшїцє нєшнїє нєрєд лєбїє своєю, лєбїє своєю цєрквєу, лєбїє своєю сєвїтнїєю, своєю бєгєслєжєнєє у котрїм зос цєлєу дєшєу своєю учєствєу. Нє жєлє мєшнїємє явїє нє єднєу смутнєу вїстєку. Прєд кїрїлєбєом бєлє и у нєє уж єднєпєднїє од нєшнїє вїрї дєтєрїнїєнї бєгєслєв Янїкє Вїслєнїєскї, дє пєстєвнїє рєбїтєу, котрє нєшнїє бєтєгєшєкє зєпєчєлїє, дє нєгєвєрє нєшнїх лєдєкох, дє прєхєдїєлє зос своєй вїрї — своєю мє охєбїє — а зє прєїдєу нє якєш „прїєдїєвєскєу вїрєу“ Рєзумїє ше, же нєрєд гєвєрїє у своєм, своєго нєє трїмє и нїєкєго успїхєу нє мєлє. Свїдєомї гєспєдїнїчєнїє як свїдєомї Русєнєцї и тєрєдїє трєкєкєтєлїкїє колє 40 фїлємїєлїє з обрїдєєнїєом бєшєдєує и пєтєрє нє своїх пєрє заблєдїнїх брєтєох, котрї своєю влєснє охєлєбїє и нєшєдєєю агїтєторїєм, дє мєнє нєшнїєкє стїрєцїєм лєопрїє своєй вїрї и вїснє рєскєу нєрєдїєлєстї Русїє.

Хасен од „Зарі“.

Буа сом видно а едним батоганом на работи. Чудио ми було, же вон кед сцел куриц и праша цигарету, шие же одомис крил. „Як ти маш паверки, же ше одомис скриване?“ — питах ше му. — „Ша ки, ето од „Зарі“. И паверке мал едло число „Зарі“ и одией праша паверки. Вец ми гугорел: „Легко ми терза, бо ми тогу „Зарю“ за дари о посилаю ти на мушка кувонац паверки. Не радуам ше, же мам до у „Зарі“ читац, али же Дигаря за паверки ушпорум. Кед ми ю дармо носилаю. — Видате, ето добри лодже, нач „Заря“ виходзи и за цо лона добра! (Лес як ю дожу задармо посилац, ша то конта вельки пеняж? — Редакция).

Руски Керестур.

Цыган Илько.

Як у даяких далекых мисийских крайох прима сараз б св. тайни: кресченя, кираромаваня, споведа, причаст, малженство и веппомазаня на смертним часу 18-рочни цыган Илько.

Же нано Цыгане жини вшлейк и же обично примаю лам тайну кресченя и тайни умрущих, то каждому познато. Але же би остал дацен до старосца не кресченя, то шие не було чуц. Па и тот Илько остал не кресченя лам пре празнириност свойого отца. Бо його оцви даси шором умеразя, та вон себе думал чк то не прето, же дава свойо даеця кресцяц. Зато кед му ше родася тот Илько не дал го кресци и так Илько остал не кресченя до старосца.

По св. тайнох фритоко умар. Св. тайни покойному подзелел п. капелан Миклош Вонго и ховал в недаслю. Вон поучел Цыганох, а люто шориво як ше людзом шведчи, да ходза до церкви и да им не будзе едино шмерцо мена да личносц и Бога. Тото смутне собитие указало Цыганом, же гоч су як запушени же и их св. церкна трима за своих синых. Може воно и нас поучиц, же кед бидиц Цыган не сие през Бога умрец, да ше и ми стараме да нас не спигне несприготовених шмерц.

Крижевци.

СВѢЩЕНСТВУ И ВИРНИ ЕПАРХИИ КРИЖЕВАЦКЕЙ.

Дава ше шикким на виши и ровнаце, же Янко Виславски престал богослов нашей епархии и страцел шикки права, якн мал як богослов. За терав лем тельо являме. —

Ординарият епархии крижевацкей. ДИОНИЗИЕ, владика.

ДУХОВНИ ЖИВОТ

Святи Павло

апостол народох.

У Брусалиме.

Други дзень звоал римски стотник архисрейох и предиякох жидовских, да ше од них дозна, прецо вони нападаю на Павла. Кед ше

шикки походаели для бравеси в демайци к Павла.

Павло пригварел ту жидовскрму собороку: „Люде, браца, я до терав вие жия у доброй совесло пред Богом“.

На го зкричал архиперей Анадим: Бийце го, Богохушника, по шацу!

То розейвало Павла и вон скричал: Тебе будзе ояц Бог, ти муру побилени. И ти ту кришел, да ми судзипи до закону, а врони закону гварипи, да же бие.

Омерковил Павло, же еднй часц меджк Жидакм прикдаю ту страник фаризейох, а друга ту садукейох. Одлучел да того вихаснуе и гварел: Люде и браца! Я фаризей и сии фаризейох. Судза же прето, же научуши воскресених мстрних. — И почал гугорити о воскресених мстрних, як научовал Исус Христос. Прето настала меджк фаризейми и гудукейми велька авадя. Бо садукей научовали, же нет воскресених, нет ангелох ани нет души. Книжники фаризейски кричали: Ничого злого не находиме у тим человеку. Кед дух пригварел ту шому леби ангел, вец не воговме з Богом.

Стотник увидел, же у авадк Жидакм ише годия розгаргац Павла и дал го одвесец назад до цемници.

Вкоци явел ше Павлу Христос и гварел му: Буда храбри, Павле! Би кк ми шведчел на мне у Брусалиму, так будаш шведочити и у Риме.

А Жидзи садукес не миловали ани водно ани вноци. Даскелі спомедан их догварели ше, же не буду ани вец ани ниц, док не ялбию Павла зос Тарза.

Було таких нецей як штераеця. Вони пошам ту предияком жидовским и гварели: Ми ше зарекли, же не будземе ани вец ани ниц, док не забияме Павла зос Тарза. Зато ви терав дакце стотникови авад, же сшеце ише раз бешедован з Павлом. А кед го лам през нас виведу, ми такой скочие на него и забице го. — То чул малки хлапец, котри ше ушел у храму. „Ша то вони о мойм бачикови бешедуе“ — подумал себе хлапец. А бул то сии Павловей шестри, котрого родителе дали до ерусалимского храму на науку.

Хлапец такой одбег ту римскех стражи и модел ю, да го нуца ту стотникови и гварел му „Жидзи ше догварели, же ялбию Павла, мойого бачика, кед го ти няотро пред их виведзеш“.

Задумал ше стотник. — Вельку бригу мам, з твоим бачиком, — гварел. — Не знам, цо вон таке Жидом зробил, же го сцу забиц.

Бо вон научуе другу акру, не таку як их — гварел хлапец.

А так? — гварел стотник. — То ше вец миш шч не тиче. Я го можем ише нешка пуницц на шлебозу.

Тя го пуницци, а жидзи го такой ялбию! — гварел застарани хлапец.

Маш право, хлапче. Видим же ти роумни и же бара любиш свойого бачика. Я ше уж остарам, да йому ниц не будзе. Идз лам дому нікому не гугор, же ши бул при мне.

Вец стотник розказал, да Павла под моцну стражу одведу до Кесарий, одкаль вон и пришол до Ерусалиму.

(Далей будзе).

Два ферталі жемн

преданаю ше на ореску едним руским валале у Сриме. — Ушитац у редакцији „Руских Новинох“.

Цо значи „рационалне“ газдоване.

„Рационално треба газдоват“ — тотн слови виска часто чуеме, а вей ле знаю, по тота бешедя „рационално“ знача. Зато го ту крратко потолкуаме.

„Рационално“ — го латинска бешедя. Рация“ знача разум, и рационално даво робити знача на приклад газдовац так, як нам разум и наука указую. То знача, же треба газдовац так, да ше цо менши и цо легчейше робити да ше цо менши капитал уклада, а да ше инак достане цо векши хасен. Рационално газдуе тот газда, котри трима статок найквешней файти, котри ше легко карма, и мож го легко и добре пресад. Рационално газдуе тот, котри шек лем того зарно котре с здраве, чистей вибраней файти, котре таргощи найвешей шитаю. Рационални в газда, котри ала ценити шной и гошювку и меркуе, да свою жем превельо не вихаснуе так, же му явного року добри хасен прилеше, бо на приклада пошел саму киноу лебо посадеел саму цукрову репу, а на рок му шикко слабо зродан, бо жем преслаба.

Иррационално газдуе тот, хто ма стари потубени газдовски, серсан, котри треба не престано поправити, а ніда в на у шоре.

Крратко поведзено: рационалне газдоване то р о з у м н е газдоване, кед газда шикко робити логичним способом, котри видумали и вепробовали учени агрономи.

Винагра же рационалне газдоване го обична ствар, алк попатрице лам по нашим валале та такой пайдзече таких людях, котри газдуо рационално и добре им ше ведае, а вец и таких, котри газдуо иррационално и газдовство им ніяк не иде.

Пошта „Руских Новинох“.

Ижски. — Лем допидце Вашу статью и наше далей.

Гарди Василь, Коцур. — Ваша предплата вишлалеца до конца юля 1934. року.

Чивнар Михал, Р. Керестур. — Послали сше 8. X. 30 д. предплати, а не нанкавали сше Вашу хижку номер. Явце то на парохию, лебо нам.

Б у р з а

Нови Сац 29. XI. 1934.

Table with 2 columns: Item name and price. Items include Жито нове, Кукурица бачка и сримска, Ярец бачки и сримски, Овес, Мука 00 нова, Мука число 2, Мука число 6, Крошпий, Пасула, Огрубн.

За редакцию одповеда: Др. Франьо Дидович, парох и декан у Дякову.

Друкун: Епископийска Тискара у Дякову.

Видава: Михайло Фирак, Пичкоревци.

